

గౌస్జాన్ ఎనకింటోకి జెడ్పి ఉర్దయివారు బాదిక్కి దిగినాడని తెలిసినాక మా యీది పిలకాయ లకి కాళ్ళూ చేతులూ ఆడలా. అల్మాస్ వాళ్ళింటికాడ కువ్వబోసిన యిసకలో ఎట్టా ఆడుకుంటున్నామో అట్టి కూచునేసిపోయాం-అదితెలిసి.

'యివ్వడే ఐవోరాచ్చి టైరుబండ్లో సామాన్లు దించలా వుంటే చూసేసాస్తున్నా. రేపట్టింది ఆణ్ణే పర్వేట్ జెప్పించుకో వాలంట. ఉర్దూ గూడా నేర్చుకోవాలంట. మా అమ్మ జెప్పింది' అన్నాడు గౌస్జాన్ కొడుకు సందాని- నిండా నీళ్ళు దిగిపోయిన ముకంతో. పోయి పోయి పక్కింట్లోనే పర్వేట్ పీడ దావురించి దేమిరా నాయినా అని వాడికి బయమెత్తుకునేసింది.

ఉర్దూ మాటిత్తే సరికి మా షమ్మీ గూడా అదిరిప దింది.

'యివ్వడెలా? మా అమ్మగూడా పంపిస్తుందేమో పీడ' అండా పిల్ల బితుకుబితుకుమంటా. మా నాయి నమ్మ వుణ్యమా అని ఆ పిల్లకి ఉర్దూ పాఠమంటే హడలు.

షమ్మీది మా ఎదురిల్లు. వాళ్ళ నాయిన లారీ డ్రయివరు అహ్మద్ బాష. ఆ పిల్ల పొద్దుగూకులా నాతో ఆడుకోవడానికి మా యింటికొస్తా వుండేసరికి మా నాయినమ్మ సైగ్గా దాని మింద కన్నేసింది.

కూరలోకి అల్లం ముక్క అడగడానికి వచ్చిన వాళ్ళమ్మ ఖుర్షీద్ బీని నిలేసి- 'అడపిల్లకి నాలుగు ఉర్దూ ముక్కలైనా జెప్పికుండా నీ కూతుర్ని యీ దోవన పెంచతుండావే. నీకేమైనా బుద్ధుందంటమే! రేపది (పెళ్ళయి) ఎళ్ళిన చోట అందరూ ముక్కన ఏలేసు కోరా? ఉర్దూ రానందుకు ఊయరా?' అని బెదరగొట్టి, అటక్కన షమ్మీనేసుకునేసింది మా నాయినమ్మ.

ఆనేక మా నాయినకు దావేసింది.

'రే అబయా... నీకూ ఈ మనిషికి (షా అమ్మను జూపిస్తా) కోస్తే ఒక ముక్కయినా ఉర్దూ రాదుగదా... ఈ నా బట్టల్ని గూడా మీ సరిగానే పెంచతారట్రా? యివ్వడికి యింట్లో ఒక నమాజులా. ఒక ఖురానులా. ఫాతెహా చేయడమన్నా నేర్చుకోమ్మా తల్లా అంటే యీ మనిషికి అదీ రాకపోయా. ఉర్దూ అరబీలను నాతోనే అఖరు చేస్తావేందిరా?' అని యాక్షన్లు జేసి మా అన్ననూ నన్నూ చేజిక్కించుకుంది.

యింక జూసుకో.

సాయింఠ్రం మగ్గీరీబ్ నమాజయిపోయినాక మా ముగ్గుర్ని మా నాయినమ్మ పట్టుకోవడం- తలల మింద చేలిగుడ్డో టోపీలో పరవడం- అలీఫ్, బే, తేలు జెప్పడం- అవి చూడకుండా రాసేంతదాక వేళ్ళ మెలేసి చుమ్మలుబెట్టడం... యిదే దరువు. (చుమ్మ లంటే మిఠాయినుకునేరు. తొడపాశం నాయినా)

షమ్మీ ఆసలికే మొద్దుముండ. అలీఫ్, బే, తేలు రాక... మా నాయినమ్మ చుమ్మలను సయించలేక కింద తొడ ఎర్రంగా కందిపోతా వుంటే సైన కళ్ళనిండుగా నీళ్ళుబెట్టుకునేది.

ఆ కడుపుమంట తీర్చుకోవడానికి అందరం ఆడు

కుంటున్నప్పుడల్లా 'అలీఫ్, బే, తే... మీ నాయినమ్మకు గోరి కడితే' అని పాడలా వుండేదా పిల్ల. నాకేమైనా తక్కువ కడుపు మంట వుంటేగదా. నేను గూడా అందుకునేది- 'అలీఫ్, బే, తే... మా నాయినమ్మ గోరి కడితే' అని.

అలీఫ్ బే తే

మా నాయినమ్మకు గోరి కడితే

కొన్నాళ్ళకు యిస్కూల్లో అర్థంగాని ఇంగిలీషు-తెలుగు బాద, ఇంట్లో మా నాయినమ్మ ఉర్దూబాద ఎక్కవయిపోయేసరికి యింకిట్టగాదని వాళ్ళమ్మకు ఏం జెప్పకుండా ఏమో ముంగమూరులోని వాళ్ళక్రింటికి ఉడాయించేసింది షమ్మీ. పది రోజులు రావేలా. నేనుగూడా సైగ్గా యూనిట్ టిస్టులు ఉండాయని జెప్పి సాయంఠ్రమైతే చాలు ఇంగిలీషు వున్నకం ముందరబెట్టుకొని 'రామయ్య- ద కాబల్' చదవతా కూచునేవాణ్ణి. మా అన్నయితే 'పోపోమ్మే... నీ బేకార్ వుర్దూ ఎవరు నేర్చుకుంటారా?' అని వూర్తిగా అడ్డం తిరుక్కునేసినాడు.

నా నాయినమ్మ యిసిగిపోయి 'పోండా నా బట్టలారా. మీ ఖర్చాన మీరేబోతారు' అని వాదిలేసింది మమ్మల్ని.

అట్టా బతికి బయటపడ్డ మేము మళ్ళా యివ్వడు ఉర్దయివారు గండాన్ని ఎట్టా తప్పించుకోవాలా సామీ?

అని ప్లానలోబడ్డాం.

'యీ ఐవోరు బెత్తం పట్టుకుంటే వాదలడంట నాయినా. ఈ సంగలైలీసే మా అన్న ఆర్గో ఉర్దూకు బొదులు తెలుగు తీసుకున్నాడంట' అని యింకాస్త దడిపించినాడు ఖలందర్.

దాంతో యింకిట్టటికొస్తాడు ప్లానేయక తప్పదని అర్థ మయిపోయింది మా అందరికి.

'రకర్తాయ్... ఐదియా' అన్నాడు గౌస్జాన్ కొడుకు సందాని.

'ఏందిరా... ఏందిరా?' అని అడిగాం అందరం.

'జాఫర్ ఐవోరు. యిజ్డమ్ టుటోరియల్స్' అన్నాడు, చిటికెస్తా.

అందరం సప్తగా సల్లబదిపోయినాం.

'ఏచ్చినావు. ఆడ బాగజెప్పరనే గదరా మనం పర్వేట్ జేరనిది. అదిగాక నెలకు పదిరూపాయిలంట ఫీజు' అన్నాడు ఖలందర్.

'ఫీజు పెచ్చయితే ఏమిరా? కొట్టకుండా జెప్తారంట. మధ్యలో ఎగనూకినా ఏమీ అనరంట' అన్నాడు సందాని.

'అవునా. ఉర్దయివోరు పీడకన్నా యిజ్డమ్ మేలు' అని సందానితట్టి మాట్లాడింది షమ్మీ.

నేను గూడా సరేనన్నా.

వెంటనే అందరం పిల్లలకంటిన యిసకను యిది లించుకుంటా లేచి, యిళ్ళకుబోయి 'ఎందుకు? ఏమిటికి?' అనే సవాలుకు చాన్సివ్వకుండా 'జాఫర యివోరి పర్వేట్ జేరుకున్నామ'ని జెప్పి ఆగమేఘాల మింద చేరిపోయాం.

ఉర్దూ జోలికే పోసి ఆ పనికిమాలిన పర్వేట్ చేరినాకగానీ మా అందరికీ ఉర్దూ పీడ శాశ్వతంగా - యిరగడైపోయింది.

ఆ తర్వాత యిప్పటి వరకూ గూడా ఉర్దూ నేర్చుకోలేదనిగానీ అరబీ రాదనిగానీ తెలుగులో తప్పితే ఆ భాషలోని ఖురాన్ని కనీసం తాకనుగూడా తాక లేకపోయాననిగానీ సాయిబు వుటకబుట్టి ఫాతెహా దరూద్లు నేర్చుకోలేదని గానీ నేను యింతంటే యింతగూడా బాద పళ్ళా.

కానీ యిన్నేళ్ళ తర్వాత హైద్రబాద్ ప్రెస్ కట్లో, ఇరానీ హోటళ్ళలో పరిచయమై, సిగరెట్లు వూదు కుంటా, చాయ్లు లాట్సీల మింద ఒకక బోసు కుంటా కథలు కవిత్వాలు జెప్పే షోదా నా కొడుకు లంతా 'నీకు మగ్నూమ్ తెలుసా? ఫయాజ్ అహ్మద్ ఫయాజ్ తెలుసా? జీలానీ బానో తెలుసా? సిరాజు దీన్ మూలా తెలుసా? మాకెట్టా ఆ బాగ్యం లేదు. నవ్ గూడా ఉర్దూలో ఏమీ కవిత్వం మిస్సయిపో యావుబానీ' అంటా జాలి పడతా వుంటే ఆనాడు బతిమాలో బామాలో తేనెలాంటి ఆ బాషను నేర్పనందుకు మా నాయినమ్మకు నిజంగానే గోరి కట్టాలనిపించింది.

- మహమ్మద్ ఖదీర్ బాబు